

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Az irat papír alapú iratról készített
elektronikus másolat.

2019 MÁJ 28.

Debrecen,.....

SZEMÉLYESEN HOZTA

Debreceni Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság

Az ügy száma: 2M504/2017

Dátum: 2019 MÁJ 28.

Példány: 1 Melléklet: 7

db

iratok

112

Alkotmányjogi panasz.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/ 975 -0 /2019

Érkezett: 2019 JÚN 06.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: 13 db

ju

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése vagy 27.& alapján az alábbi alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 2016-ban hatályos 1997. évi LXXXI törvény 22.& (1), 22.& (i), 39.&(2), a HBM-i kormányhivatal 6-00732/2016/3-as határozatának, a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.504/2017/6. számú ítéletének és a Kúria Mfv.III.10.299/2018/4. Ítéletének alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

A HBM-i kormányhivatal 6-00732/2016/3-as határozatában állapította meg az öregségi nyugdíjamat, de az összegét méltánytalanul alacsonynak találtam és alkotmányos jogaimra hivatkozva fellebbeztem, majd újra fellebbeztem. A hivatal mindig csak az eredeti határozattal megegyező új határozatot hozott.

Ez után az indokaim változatlanul hagyásával fordultam a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. A bíróság megállapította, hogy „a jogerős közigazgatási határozat a felperes által állított okokból nem jogszabálysértő” és a keresetemet elutasította. Vagyis nem az alkotmányos indokaim, hanem a hatályos jog szerint bírálta el a keresetemet.

Ezután fordultam felülvizsgálati kérelemmel a Kúriához, az indokaim ugyanazok voltak mint a bírósági keresetben.

A Kúria a kérelmemet megalapozatlannak tartotta és a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.504/2017/6. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

Én a kormányhivatal határozatával továbbra sem értek egyet és más jogorvoslati lehetőségem már nincs ezért fordulok az Alkotmánybírósághoz.

A Kúria ítéletét április 18.-án kaptam kézhez emailben.

Az elektronikus irat átvételéről a bizonylatot a VI. melléklet tartalmazza.

Az indítvány érintettje, a korábbi per alanya én vagyok.

Az alaptörvény megsértett rendelkezései:

Az alaptörvény II. cikke,

Az alaptörvény XIII. cikke,

Az alaptörvény XV. (2) cikke

Az alaptörvény XXIV. cikke

A megsemmisíteni kért jogszabályok:

*a 2016-ban hatályos 1997. évi LXXXI törvény 22.& (1), 22.& (i) és a 39.& (2),
a HBM-i kormányhivatal 6-00732/2016/3-as határozata,
a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.504/2017/6. számú ítélete,
a Kúria Mfv.III.10.299/2018/4. Ítélete*

Indokaim:

1, Azért kérem a Tny. 22.& (i), a Tny. 39.& (2) és a *HBM-i kormányhivatal 6-00732/2016/3-as* határozatának megsemmisítését, mert benne engem östermelőként a kormányhivatal hátrányosan különböztetett meg más nyugdíjjogosultakkal szemben. A számomra a Tny. 22.& (i) és a Tny. 39.& (2) szerint számított nyugdíj összege elmarad a más, általában vett jogosultakra alkalmazott Tny. 22.& (1) szerint számíthatóhoz képest. Mivel a nyugdíj lévén alkotmányosan védett tulajdon, ez az eljárás sérti az alaptörvény XV. (2) cikk szerinti alkotmányos jogomat.

Mert noha a Tny. 22.& (1) pontja a következőképpen szól: „*az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset összegét .....a nyugdíjjárulék alapjául szolgáló kereset, jövedelem havi átlaga alapján kell megállapítani*”, (tehát ez azt jelenti, hogy a nyugdíj megállapításához azt a jövedelmet kell figyelembe venni ami után a járulékot befizették és én a Tbj. 30/A.& (2) rendelkezésének megfelelően a bevételem 20%-a után fizettem a járulékot) ennek ellenére a Tny. 22.& (i) pontja szerint a Tbj. 30/A.& (2) bekezdésben meghatározott östermelők esetében a bevételnek csak a 6%-át kell jövedelemként számításba venni. Vagyis a járulékot a bevételem 20%-a után fizettem a nyugdíjat pedig a bevételem 6%-a alapján számolták.

És noha a Tny. 37.& (1) pontja úgy rendelkezik, hogy szolgálati időnek számít ha az adott időszakra a nyugdíjjárulékot befizették, mégis a 39.& (2) pontja szerint a fenti östermelőket csak arányosan csökkentett szolgálati idő illeti meg.

Sem a 6%-os számítási alapnak a 20%-al szemben, sem az arányosított szolgálati időnek a valóshoz képest semmi racionális alapja nincs, ez semmivel nincs megmagyarázva, ez semmiből nincs levezetve, ez csak úgy van. Miért pont 6% miért nem 2% vagy miért nem 120%? Miért rövidíti le a szolgálati időt, ennek mi az oka, esetleg hol, mivel kompenzálja ezt a csökkentést vagy mi az a korábbi kedvezmény ami indokolná ezt az eltérő számítást? Miért kell kiemelni ezt a társadalmi réteget? Semmi nincs ami ezt indokolná. Az rendben van, hogy a Tbj. 30/A.& (2) megenged alacsonyabb jövedelem utáni befizetést is, ami természetesen alacsonyabb nyugdíjjal is jár, de miért kell ezt büntetni? Ez így nem más mint hátrányos megkülönböztetés. Korábban a kádár rendszerben volt erre a társadalmi rétegre ilyen megkülönböztetés, azt mondták rájuk, hogy „osztályidegen”, de annak már vége. Most akkor miért van mégis?

2, Azért kérem a Tny.22.& (1) és a *HBM-i kormányhivatal 6-00732/2016/3-as* határozatának megsemmisítését, mert benne a kormányhivatal a nyugdíjam összegének kiszámításakor csak egy rövid periódus befizetéseit vette figyelembe, pont azt, amikor alacsonyak voltak a jövedelmeim és ezzel a reálisan elvárhatóhoz képest irreálisan alacsony lett a nyugdíjam. 37 év szolgálati idő után 28 500 Ft nyugdíjat állapított meg. Ez nekem jelentős vagyoni hátrányt okoz és mivel a nyugdíj lévén alkotmányosan védett tulajdon, sérti az alaptörvény XIII. cikk szerinti tulajdonhoz fűződő jogomat, sérti az alaptörvény XXIV. cikk szerinti tisztességes eljáráshoz fűződő jogomat és sérti az alaptörvény II. cikk szerinti az emberi méltóság megőrzéséhez fűződő jogomat.

Ugyanis az Alkotmánybíróság, egy korábban hasonló ügyben hozott határozatában, az AB3238/2017 határozatában így rendelkezik:

[57] 3.1. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében szereplő tulajdonhoz való jog egyrészt megfelelően vonatkozik a nyugdíjra mint közjogi várományra, másrészt a szükségesség-arányosság sajátos kritériumrendszerében korlátozható.

Aztán pedig így:

[58] /...../ Az Alkotmánybíróság a tulajdonhoz való jogot érintő más döntéseiben is rámutatott már arra, hogy „[a] társadalombiztosítási jogviszonyokkal összefüggő szolgáltatások esetében továbbra is fennáll az alkotmányos tulajdonvédelem”

Továbbá:

[62] A tulajdonhoz való jog sérelmére a társadalombiztosítási rendszerben ígért váromány korlátozása okán akkor lehet sikeresen hivatkozni, ha a szóban forgó ellátás biztosítási elemet is tartalmaz. Az ellátásokat, illetve a hozzájuk fűződő várományokat tehát nem lehet alkotmányosan megfelelő indok nélkül, szükségtelenül és aránytalanul csorbítani.

És végül:

[69] A tulajdonhoz való jogot sértő csökkentés határa ott húzódik meg, ahol a járulékkal vásárolt ellátás elveszíti funkcióját.

Tehát röviden, a nyugdíj alkotmányos védelem alatt álló tulajdon, ami indok nélkül és aránytalanul nem csökkenthető, a csökkentés alsó határa az az összeg, amiből még megvalósítható a biztonságos öregkori ellátás.

Ehhez az AB nem jelöl meg konkrét értéket, de ennek megállapításához legjobb lenne abból kiindulni, hogy az alaptörvény II cikke rendelkezik az emberi méltóság sérthetlenségéről, tehát ha a csökkentett nyugdíj összege nem elegendő az emberi méltóság megtartásához, akkor az sérti az alaptörvényt és biztosan állítható, hogy a „járulékkal vásárolt ellátás” ebben az esetben elveszíti funkcióját.

A kérdés most már az, hogy a nekem megítélt 28 500Ft elegendő e az emberi méltóság megtartására.

Biztosan nem!

Az ember társas lény, társadalomban él, nemcsak vegetatív, hanem szociális, kulturális igényei is vannak, kapcsolatokat tart fenn, kommunikál, személyisége van. Ezek megléte adja a méltóság megélésének az alapját. Ezek bármelyikének a hiánya érzelmi elsivárosodást, leépülést, a méltóság elvesztését okozzák.

28 500 Ft. Elég arra, hogy az ember naponta valami egyszerű étellel legalább egyszer jóllakjon, de semmi több. Semmi gyógyszer, semmi ruházkodás, semmi lakhatás, semmi közösségi élet, semmi, semmi más!

28 500Ft áru farhát és kenyér nem jelent szociális biztonságot. Arról, aki megfagy a saját otthonában, vagy csontsoványan összeesik az utcán már biztosan elmondható, hogy nem tudta megtartani a méltóságát, itt a szociális biztonságot ígérő alkotmány már csődöt mondott. (Meg a társadalom is, láthatjuk.) 28 500Ft-ból nem lehet megélni és nem hiszem, hogy lenne nálunk valaki, aki ezt cáfolni tudná, vagy egyáltalán eszébe jutna ilyesmi.

A 28 500 Ft-os nyugdíjról biztosan ellehet mondani, hogy a „járulékkal vásárolt ellátás” elvesztette funkcióját. És azt is, hogy az állam ezzel a nagyarányú csökkentéssel a méltóság megőrzéséhez fűződő alkotmányos jogomat sértette meg. De nem csak azt hanem (mivel én teljesítettem a társadalom ez irányú elvárásait és összességében fizettem egy kielégítő összegű nyugdíjra feljogosító járulékot, a Magyar Állam meg még egy minimális életvitelhez elegendő nyugdíjat sem biztosít ebből) még a tisztességes eljáráshoz való jogomat is.

Hogy mégis mekkora lehet az az összegű nyugdíj, ami alkalmas a méltóság megőrzéséhez, azt leginkább a létminimum fogalma és értéke tudja megmutatni. Ezt pont erre találták ki, ezt az állam egyik intézménye állapítja meg magáról az államról és hitelessége ebben az esetben megkérdőjelezhetetlen.

Azért megkérdőjelezhetetlen, mert ezzel maga az állam állítja, hogy kevesebből nem lehet normálisan megélni és ebből következően nyilvánvaló, hogy az állam egy másik szerve nem állíthatja azt, hogy de mégis. Ez így abszurd lenne.

Tehát a mindenkori létminimum az az összeg, ami alatt a „járulékkal vásárolt ellátás” elveszti a funkcióját és egyben ez az a határ, ameddig az állam az alkotmány megsértése nélkül csökkentheti a nyugdíj összegét, tovább nem. Ez 2016-ban, amikor a nyugdíjamat megállapították, 79 000 Ft volt. Durva, előzetes kalkulációm szerint nekem kb. 80-90 000Ft lenne a nyugdíjam a korrekt számítási mód szerint.

A 28 500 Ft ennek a harmada, tehát a csökkentés arányaiban rendkívül és tisztességtelenül nagy, abszolút értékben pedig elégtelen az emberi méltóság megtartására.

Tehát tisztelt Alkotmánybíróság, amikor azt állítom, hogy a Magyar Állam, ill. annak szerve a HBM-i kormányhivatal a 6-00732/2016/3 számú határozatával, a Tny. 22.& (1)-ra hivatkozva megállapította a 28 500Ft. összegű nyugdíjamat, megsértette az alaptörvény XIII. cikke szerinti tulajdonhoz fűződő jogomat, megsértette az alaptörvény XXIV. cikk szerinti tisztességes eljáráshoz fűződő jogomat és megsértette az alaptörvény II. cikk szerinti, az emberi méltóság sérthetlenségéhez fűződő jogomat, azt az Alkotmánybíróság AB3238/2017 határozata szerint megalapozottan teszem.

Ezért kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fenti indokaim és az Abtv. 26.& (1) vagy 27.& alapján állapítsa meg, hogy a Tny. 22.& (1), a Tny. 22.& (i), a Tny. 39.& (2) paragrafusok és a *HBM-i kormányhivatal 6-00732/2016/3-as* határozata (a Közigazgatási Bíróság és a Kúria ítélete) megsértette az alaptörvény II. cikke, XIII. cikke, XV. (2) cikke és a XXIV. cikke szerinti jogaimat, továbbá az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azokat, rendeljen el új eljárást és tegye lehetővé nyugdíjam most már az alaptörvényben biztosított jogaim szerinti korrekt megállapítását.

2019. 05. 27.

Mellékletek:

- I, Kúria ítélete.
- II, Felülvizsgálati kérelem.
- III, Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete.
- IV, Keresetlevél.
- V, *HBM-i kormányhivatal 6-00732/2016/3-as, 4-es, 5-ös* határozata.
- VI, Igazolás az elektronikus irat átvételéről.
- VII, Adatkezelési nyilatkozat.